

338

PŘESEDÁ VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 125/2005 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb. a zákonem č. 189/2008 Sb.

ZÁKON

**o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti
a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře,
zubního lékaře a farmaceuta**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy práva Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta v České republice,

- b) celoživotní vzdělávání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

1. osob, které získaly způsobilost v jiném členském státě než v České republice (část sedmá),
2. osob uvedených v části osmé a

- d) volné poskytování služeb hostující osoby (část sedmá).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.
Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.
Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.
Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.
Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.
Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.
Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/196/EHS.
Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.
Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a)}.

(4) Tento zákon se nevztahuje na získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, které stanoví zvláštní právní předpis.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností a znalostí při výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle tohoto zákona,
- c) akreditovaným zdravotnickým magisterským studijním programem studijní program všeobecné lékařství, studijní program zubní lékařství a studijní program farmacie, který splňuje podle stanoviska Ministerstva zdravotnictví²⁾ (dále jen „ministerstvo“) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti jeho absolventů k výkonu zdravotnického povolání a který získal akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,
- d) specializačním vzděláváním příprava na výkon povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jejímž ukončením se získává specializovaná způsobilost,
- e) samostatným výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta výkon činností, ke kterým je lékař, zubní lékař nebo farmaceut způsobilý bez odborného dohledu, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností; tyto činnosti stanoví vláda nařízením,
- f) výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pod odborným dohledem výkon činností v rozsahu stanoveném lékařem, zubním lékařem nebo farmaceutem oprávněným vykonávat povolání samostatně podle písmene e); tyto činnosti stanoví vláda nařízením,

- g) pověřenou organizací univerzita, právnická osoba zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy; za univerzitu se považuje vysoká škola univerzitní^{2a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský studijní program a která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy,
- h) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,
- i) školicím místem pracovní místo v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}, ve stanoveném oboru specializačního vzdělávání v akreditovaném zařízení,
- j) rezidenčním místem školicí místo na akreditovaném pracovišti, které je spolufinancováno ze státního rozpočtu,
- k) rezidentem účastník specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě,
- l) odbornou společností odborné společnosti sdružené v České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a další odborné společnosti; bližší podmínky stanoví ministerstvo zdravotnictví prováděcím předpisem.

§ 2a

(1) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}. Pokud zdravotnický pracovník vykonává zdravotnické povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu zdravotnického povolání se započítává doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.

^{1a)} Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 79 odst. 1 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

^{2a)} § 2 zákona č. 111/1998 Sb.

^{2b)} Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Odstavec 1 se nepoužije pro výkon zdravotnického povolání v průběhu získávání specializované způsobilosti (§ 5) a pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.

§ 3

(1) Způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

(2) Zdravotnický pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{2c)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující praktický lékař, a není-li, jiný praktický lékař. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a před pokračováním ve výkonu povolání, byl-li výkon povolání přerušen na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka,
 1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾, jde-li o pracovníka, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven³⁾, nebo
 2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku lékaře zařízení závodní preventivní péče pozbyl zdravotní způsobilost k práci.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle části sedmé, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 29).

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný

trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen⁴⁾. Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů nebo obdobného rejstříku, který nesmí být starší 90 dnů. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání, a v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾. Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle části sedmé, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 30).

ČÁST DRUHÁ

LÉKAŘ

§ 4

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání lékaře se získává absolvováním nejméně šestiletého prezenčního studia⁵⁾, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu všeobecné lékařství.

(2) Za výkon povolání lékaře s odbornou způsobilostí se považuje preventivní, diagnostická, léčebná, rehabilitační a dispenzární péče prováděná lékařem s odbornou způsobilostí pod odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru. Bez odborného dohledu může lékař s odbornou způsobilostí na základě certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru, který vydalo ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, vykonávat činnosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pro účely § 5 odst. 5 se za výkon povolání lékaře považuje také metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v oblasti zdravotnictví.

(3) Výkon činností podle odstavce 2 věty druhé není považován za samostatný výkon povolání lékaře podle § 5 odst. 3.

^{2c)} § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Trestní zákon.

⁵⁾ § 44 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb.

§ 5

Specializovaná způsobilost lékaře

(1) Specializovaná způsobilost lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je lékařovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru. Součástí specializačního vzdělávání je absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti lékařů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou lékařskou komorou a odbornými společnostmi.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře je získání specializované způsobilosti, pokud tento zákon nestanoví jinak. Výkonem povolání lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost uvedená v § 4 odst. 2 a dále činnost vzdělávací, posudková a revizní. Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře ve vedoucí funkci nebo jako osoby samostatně výdělečně činné anebo jako odborného zástupce zdravotnického zařízení podle jiného právního předpisu o nestátních zdravotnických zařízeních⁶⁾ je získání specializované způsobilosti, která se dokládá diplomem podle odstavce 1, popřípadě osvědčením nebo rozhodnutím ministerstva podle § 44.

(4) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v akreditovaných zařízeních (§ 13) v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}; specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená pracovní doba. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

(5) Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů a zahrnuje účast na veškerých lékařských výkonech v oboru, ve kterém specializační vzdělávání probíhá, včetně případné účasti na službách v nepřetržitém provozním režimu práce. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lé-

kařskou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními. Vzdělávací programy týkající se posudkového lékařství stanoví ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

(6) Vzdělávací program stanoví minimální celkovou délku přípravy, členění, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program dále stanoví rozsah a obsah částí přípravy nezbytné pro vydání certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru podle § 4 odst. 2.

(7) Do specializačního vzdělávání lékaře se studentům a absolventům doktorského studijního programu⁷⁾ započítá v souladu s odstavci 4 a 5 doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu, pokud odpovídá obsahem a rozsahem příslušnému vzdělávacímu programu nebo jeho části a je doložena potvrzením vydaným na základě vyjádření školitele statutárním orgánem akreditovaného zařízení, v němž byla uskutečněna. O započtení rozhodne na žádost lékaře ministerstvo.

(8) Do specializačního vzdělávání lékaře se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

- a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá její obsah příslušnému vzdělávacímu programu, nebo
- b) v cizině, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu.

Žádost o započtení a úředně ověřený doklad v českém jazyce o absolvované odborné praxi v cizině podává lékař ministerstvu, které o započtení rozhodne; odborná praxe se započte vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené pod písmeny a) a b).

(9) Specializační vzdělávání lékaře může být přerušeno z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušeno zkráceno.

(10) Účast na specializačním vzdělávání podle tohoto zákona se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu⁸⁾.

⁶⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 47 zákona č. 111/1998 Sb.

⁸⁾ § 230 zákoníku práce.

(11) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem minimální požadavky na vzdělávací program v oboru „všeobecné praktické lékařství“.

§ 6

Přerušeni výkonu povolání lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které lékař dosáhl, zůstává přerušeni výkonu povolání lékaře nedotčena.

(2) Pokud lékař přerušil výkon povolání lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušeni výkonu povolání lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST TŘETÍ ZUBNÍ LÉKAŘ

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního lékaře se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

- a) zubní lékařství,
- b) stomatologie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Za výkon povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí se považuje preventivní, protetická, diagnostická, léčebná, dispenzární, vzdělávací, výzkumná, vývojová, revizní a posudková péče v oblasti péče o zuby, ústa, čelisti a související tkáně. Pro účely § 8 odst. 4 se za výkon povolání zubního lékaře považuje také metodická a koncepční činnost v oblasti zdravotnictví.

(3) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může zubní lékař samostatně vykonávat činnosti uvedené v odstavci 2.

§ 8

Specializovaná způsobilost zubního lékaře

(1) Specializovaná způsobilost zubního lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělá-

vání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je zubnímu lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti zubních lékařů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi.

(3) Samostatným výkonem povolání zubního lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost v oboru získané specializace v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a činnost uvedená v § 7 odst. 2.

(4) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s univerzitami, Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(5) Vzdělávací program stanoví minimální celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(6) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7 až 10.

§ 9

Přerušeni výkonu povolání zubního lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které zubní lékař dosáhl, zůstává přerušeni výkonu povolání zubního lékaře nedotčena.

(2) Pokud zubní lékař přerušil výkon povolání zubního lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušeni výkonu povolání zubního lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením zubního lékaře způsobilého k samostatnému výkonu povolání a pracujícího v oboru alespoň 5 let nebo zubního lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud

zubní lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení

ČÁST ČTVRTÁ

FARMACEUT

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání farmaceuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním

- a) nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu farmacie obsahujícím teoretickou a praktickou výuku, z toho nejméně 6 měsíců praxe v lékárně, nebo
- b) studia v akreditovaném studijním programu farmacie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnosti uvedené ve větě druhé a třetí. Za výkon zdravotnického povolání farmaceuta se považuje činnost při přípravě lékových forem léčivých přípravků, při kontrole léčiv v lékárně a v laboratoři pro kontrolu léčiv, při přípravě, kontrole, skladování a výdeji léčiv v lékárnách a v lůžkových zdravotnických zařízeních a při poskytování odborných informací o léčivech, včetně informací o prevenci onemocnění a informací o podpoře zdraví, a při výdeji, kontrole a uchování zdravotnických prostředků. Farmaceut je dále způsobilý vykonávat činnosti, které nejsou zdravotní péčí, a to při výrobě a kontrole léčiv a při skladování a distribuci léčiv u distributora léčiv podle zákona o léčivech^{8a)}.

§ 11

Specializovaná způsobilost farmaceuta

(1) Specializovaná způsobilost farmaceuta se získává

- a) úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je farmaceutovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru, nebo
- b) absolvováním doplňující odborné praxe podle

vzdělávacího programu v akreditovaném zařízení, které vydá uchazeči potvrzení o jejím ukončení.

(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti farmaceutů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou lékárnickou komorou a odbornými společnostmi.

(3) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. a) je podmínkou pro samostatný výkon jiných činností v laboratořích než činností uvedených v § 10 odst. 2, činností při ochraně veřejného zdraví, v zařízeních transfúzní služby, na odděleních nukleární medicíny, klinického farmaceuta a pro výkon vzdělávací, výzkumné, vývojové a revizní činnosti.

(4) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny podle zvláštních právních předpisů^{8a)} a při přípravě zvláště náročných lékových forem^{8b)}.

(5) Do získání specializované způsobilosti vykonává farmaceut činnosti uvedené v odstavcích 3 a 4 pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí.

(6) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe se uskutečňuje při výkonu povolání farmaceuta podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lékárnickou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(7) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}; specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovena pracovní doba. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

(8) Žádost o zařazení do doplňující odborné praxe podává uchazeč akreditovanému zařízení, v němž má doplňující odborná praxe probíhat. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné

^{8a)} Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech).

^{8b)} 2. část přílohy Katalog prací část 2.19 Zdravotnictví položka 2.19.32 nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů.

způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(9) Na průběh doplňující odborné praxe se vztahuje § 20 obdobně.

(10) Ministerstvo vydá uchazeči osvědčení o specializované způsobilosti získané absolvováním doplňující odborné praxe na základě jeho žádosti a doložení potvrzení o absolvování této praxe na akreditovaném pracovišti, popřípadě akreditovaných pracovištích, v souladu se vzdělávacím programem.

(11) Vzdělávací program stanoví minimální celkovou délku přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, délku praxe v oboru, která musí probíhat na akreditovaném pracovišti, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(12) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe farmaceuta se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 7 až 10.

§ 12

Přerušení výkonu povolání farmaceuta

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které farmaceut dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání farmaceuta nedotčena.

(2) Pokud farmaceut přerušil výkon povolání farmaceuta na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání farmaceuta doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením farmaceuta způsobilého k samostatnému výkonu povolání nebo zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud farmaceut nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST PÁTÁ AKREDITACE

§ 13

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen „vzdělávací program“) pro

- a) obor specializačního vzdělávání,
- b) doplňující odbornou praxi (§ 11), nebo
- c) certifikovaný kurz (§ 21e).

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 14

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení nebo jiná fyzická nebo právnická osoba, která chce poskytovat specializační vzdělávání (§ 19 až 21) nebo doplňující odbornou praxi (§ 11) nebo certifikovaný kurz. Žádost s podpisem žadatele o akreditaci, a je-li jím právnická osoba, s podpisem jejího statutárního orgánu, se předkládá ministerstvu ve trojím písemném vyhotovení a současně se mu žádost zasílá v elektronické podobě. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba jiného ústředního správního úřadu než ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím ministerstva, do jehož působnosti zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba náleží.

(2) Žádost o udělení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá,
- b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu, které chce žadatel poskytovat; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu,
- c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, musí být akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,
- d) informace o druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované žadatelem, popřípadě smluvním zařízením, v příslušném specializačním oboru, je-li zdravotnickým zařízením,

- e) doklady o odborné a specializované způsobilosti nebo jiné odborné kvalifikaci fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu na konkrétním pracovišti,
- f) údaje o odborné a specializované způsobilosti zaměstnanců, kteří se budou podílet na specializačním vzdělávání nebo na doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- g) informace o materiálním a technickém zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,
- h) doklad o zaplacení správního poplatku za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení,
- i) navržený maximální počet míst.

(3) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy ty údaje uvedené v odstavci 2, u nichž došlo k jejich změně.

§ 15

(1) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán akreditační komise pro příslušné obory specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe k posouzení žádosti podle § 14, k posouzení návrhu na odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 21a). Ministerstvo může zřídit akreditační komise i pro obory certifikovaných kurzů.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh odborných společností, vysokých škol připravujících studenty k výkonu zdravotnického povolání, České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení s ohledem na obory, které mají být specializačním vzděláváním zabezpečeny, nebo s ohledem na zaměření doplňující odborné praxe.

(3) Akreditační komisi tvoří lichý počet členů, nejméně však 5 členů, jejichž pracovní zařazení odpovídá oboru specializačního vzdělávání, který je předmětem akreditačního řízení.

(4) Funkční období člena akreditační komise je pětileté. Funkci člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích.

(5) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními nebo ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 16

Akreditační komise se při své činnosti řídí statutem a jednacím řádem, které vydá ministerstvo.

§ 17

(1) Ministerstvo předloží žádost o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace k posouzení akreditační komisi. Akreditační komise může požádat žadatele o doplnění informací nebo o dodatečné předložení požadovaných dokladů nebo může pozvat žadatele na jednání nebo si ověřit údaje uvedené v žádosti přímo u žadatele. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu, a to do 4 měsíců od obdržení žádosti. Podle věty druhé může akreditační komise postupovat i v případech uvedených v odstavci 6.

(2) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení nebo neudělení akreditace po obdržení stanoviska akreditační komise nejpozději do 60 dnů.

(3) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(4) Rozhodnutí o udělení akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího pro-

⁹⁾ § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

gramu, uvede se v rozhodnutí též vymezení dané části vzdělávacího programu,

- c) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- d) termín zahájení vzdělávacího programu specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) maximální počet školicích míst v příslušném oboru specializačního vzdělávání na konkrétním pracovišti nebo maximální počet účastníků certifikovaného kurzu na konkrétním pracovišti.

(5) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 14. Rozhodnutí o prodloužení akreditace obsahuje údaje uvedené v žádosti o prodloužení akreditace (§ 14 odst. 3); pokud nedošlo ke změně údajů, uvede se v rozhodnutí jen prodloužení platnosti původního rozhodnutí.

(6) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, pokud jde o akreditaci specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní zařízení, neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na akreditované zařízení, které žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace, nebo
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.

(7) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržení příslušného vzdělávacího programu nebo takové změny u akreditovaného zařízení, které nezabezpečují odpovídající úroveň specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe,
- b) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- c) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena,

- d) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 18 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

V případech podle písmen a), c) a d) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.

(8) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno.

(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.

(10) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odňata.

§ 18

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi nebo certifikovaný kurz podle vzdělávacích programů schválených ministerstvem, a to v rozsahu rozhodnutí o udělení akreditace,
- b) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,
- c) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu je archivována podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾

¹⁰⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

- d) neprodleně, nejpozději však do 30 dnů, oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

(2) Držitel akreditace je povinen předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu, aniž by oprávnění k této činnosti přešlo na jeho právního nástupce. Zanikne-li nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{10b}). V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

ČÁST ŠESTÁ

SPECIALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ A CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

§ 19

Specializační vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu; ministerstvo může pověřit činností spojenou se zařazením do oboru pověřenou organizací. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Osoby, které získaly odbornou

nebo specializovanou způsobilost mimo území České republiky, přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče podle jeho výběru do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti. Nesplní-li uchazeč podmínky pro zařazení, rozhodne ministerstvo ve stejné lhůtě o nezařazení do specializačního vzdělávání.

(4) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace vede evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech zařazených do specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe a evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech, kteří získali specializovanou způsobilost. Evidence obsahuje jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, titul, datum a místo narození, státní příslušnost, datum a místo řádného ukončení studia v akreditovaném studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání, číslo diplomu nebo jiného dokladu o uznání rovnocennosti studia získaného v cizině, název školy, studijního programu a studijního oboru, datum zapsání do specializačního vzdělávání nebo jeho zrušení, datum vydání certifikátu o absolvování základního kmene specializačního oboru a datum vykonání atestační zkoušky v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Předmětem evidence osob vykonávajících zdravotnické povolání na základě registrace nestátního zdravotnického zařízení jsou i údaje obsažené v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³). Osobní údaje osob uvedených v evidenci podléhají ochraně podle zvláštního právního předpisu¹¹).

§ 20

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele. Školitelem

^{10a}) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{10b}) Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v oboru, ve kterém se účastník vzdělává. V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem lékař, zubní lékař nebo farmaceut s jinou specializovanou způsobilostí po předchozím vyjádření odborné společnosti.

(3) Školitel zejména dohlíží na odbornou stránku výkonu zdravotnického povolání, průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka specializačního vzdělávání.

(4) Ministerstvo z podnětu akreditovaného zařízení rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, pokud účastník specializačního vzdělávání závažným způsobem neplní studijní povinnosti.

§ 21

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem na základě žádosti uchazeče o vykonání atestační zkoušky. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán s ohledem na obory, které jsou předmětem atestační zkoušky. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh univerzit, České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a akreditovaných a vzdělávacích zařízení a u posudkových lékařů též na návrh Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení. U lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v působnosti Ministerstva obrany je na návrh Ministerstva obrany oborová atestační komise doplněna vždy o jednoho odborníka vojenského zdravotnictví. Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(2) Atestační zkouška se může ve stejném oboru specializačního vzdělávání opakovat nejvýše dvakrát, nejdříve však za 1 rok ode dne neúspěšně vykonané atestační zkoušky.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal atestační zkoušku, diplom o specializaci.

§ 21a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami, od-

bornými společnostmi a Českou lékařskou komorou, Českou stomatologickou komorou a Českou lékárnickou komorou každoročně nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce, a výši dotace na rezidenční místo. Celkový počet rezidenčních míst pro všechny obory specializačního vzdělávání lékařů vyhlášených pro daný rok odpovídá počtu absolventů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství v českém jazyce v předchozím roce.

(2) Dotace ze státního rozpočtu se poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální délce specializačního vzdělávání stanovené vyhláškou.

(3) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavce 2 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících 5 let.

(4) Ministerstvo uveřejní každoročně do 31. prosince příslušného kalendářního roku Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyrozumění žadatele,
- f) způsob podání a vypořádání námitek,
- g) podmínky čerpání dotace,
- h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(5) Žádost o dotaci podává akreditované zařízení. Maximální počet rezidenčních míst v žádosti o dotaci nesmí překročit počet školicích míst schválených v rozhodnutí o akreditaci pro daný obor specializačního vzdělávání.

(6) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádostí uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námitky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žádosti, které

splnily formální náležitosti, a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(7) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(8) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(9) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(10) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené jiným právním předpisem⁹⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(11) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 3 roky.

(12) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(13) V případě zániku akreditovaného zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické právnické osoby podle § 17 odst. 9 nebo v případě zániku, odnětí či vypršení platnosti akreditace takového zařízení umožní ministerstvo rezidentovi dokončení specializační přípravy na rezidenčním místě v jiném akreditovaném zařízení. Ministerstvo rozhodne o změně čerpání dotace, splňuje-li akreditované zařízení podmínky podle Metodiky dotačního řízení platné v době vydání rozhodnutí.

§ 21b

Výběr rezidenta

(1) Akreditované zařízení s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí toto zařízení ministerstvu. Ministerstvo uve-

řejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup po dobu minimálně 10 pracovních dnů. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do 30. září příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle předchozího odstavce, oznámí akreditované pracoviště s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Akreditované zařízení s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem uzavření smlouvy (stabilizační dohody) s ministerstvem. Vzor smlouvy uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku.

§ 21c

Povinnosti rezidenta

(1) Rezident je povinen:

- řádne plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
- nejpozději v termínu minimální délky specializačního vzdělávání, zvýšeném o 3 roky, dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky a
- vykonávat povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.

(2) Při porušení povinností podle odstavce 1 má rezident povinnost uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo v poměrné výši za podmínek stanovených ve smlouvě podle § 21b odst. 4.

(3) Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinností podle odstavce 2, jestliže splnění povinností rezidenta podle odstavce 1 prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinností, a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále, že by v době vzniku závazku tuto

překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny.

§ 21d

Povinnosti akreditovaného zařízení s rezidenčním místem

Akreditované zařízení s rezidenčním místem je kromě povinností stanovených v § 18 dále povinno

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, a
- c) nahlásit datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do týdne ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

Certifikovaný kurz

§ 21e

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotničtí pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro vymezené činnosti, které prohlubují získanou specializovanou způsobilost, v případě farmaceutů také získanou odbornou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu. Vzdělávací programy certifikovaných kurzů trvají minimálně 1 rok. Ministerstvo je zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání zvláštní odborné způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a rozsah činností, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program dále stanoví, která specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do certifikovaného kurzu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absencí z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absencí z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

(6) Obory certifikovaných kurzů a minimální délku vzdělávání v nich stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 21f

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává žadatel akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle části sedmé nebo osmé, v případě farmaceutů s odbornou způsobilostí úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí žadatele do certifikovaného kurzu do jednoho měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí žadatele s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 21g

(1) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

(2) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(3) Akreditované zařízení potvrdí účastníkovi splnění všech požadavků daných vzdělávacím programem certifikovaného kurzu.

(4) Pokud certifikovaný kurz zajišťuje více akreditovaných zařízení, potvrzení splnění všech požadavků podle předchozího odstavce a započtení praxe podle odstavce 2 provádí to akreditované zařízení, které zařadilo žadatele do certifikovaného kurzu.

§ 21h

(1) Certifikovaný kurz se ukončuje zkouškou před komisí zřízenou ministerstvem. Náležitosti závěrečné zkoušky a složení komise stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Předpokladem pro vykonání zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu, certifikát o zvláštní odborné způsobilosti.

§ 22

Celoživotní vzdělávání

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti vykonávající zdravotnické povolání se celoživotně vzdělávají.

(2) Celoživotní vzdělávání je průběžné obnovování vědomostí, dovedností a způsobilosti odpovídající získané odbornosti v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(3) Formy celoživotního vzdělávání jsou zejména samostatné studium odborné literatury, účast na kurzu, školicí akci, seminářích, odborných a vědeckých konferencích a kongresech v České republice a v zahraničí, absolvování klinické stáže v akreditovaném zařízení v České republice nebo v obdobných zařízeních v zahraničí, účast na odborně vědeckých aktivitách, publikační a pedagogická činnost a vědecko-výzkumná činnost.

(4) Celoživotní vzdělávání organizují a pořádají zejména ministerstvo, vysoké školy připravující studenty k výkonu zdravotnického povolání, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora, Česká lékařnická komora a odborné lékařské společnosti ve spolupráci s akreditovanými vzdělávacími zařízeními, zdravotnickými zařízeními, Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou správou sociálního zabezpečení. Každý pořadatel tohoto vzdělávání vydává účastníkům potvrzení o účasti na školicí akci.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání se považuje za prohlubování kvalifikace podle jiného právního předpisu¹²⁾.

§ 23

Průkaz odbornosti

(1) Průkaz odbornosti je dokument, který obsahuje průběžné záznamy o druhu a délce absolvované odborné praxe, o zápisu do specializačního vzdělávání, o průběhu tohoto vzdělávání a o vykonaných atestač-

ních zkouškách, popřípadě o doškolení podle § 6, 9 a 12, a o absolvování akcí v rámci celoživotního vzdělávání.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- a) odborné praxi a o výkonu povolání na pracovišti provádějí zaměstnavatelé,
- b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace,
- c) absolvování jednotlivých částí vzdělávacího programu a splnění požadavků daných tímto programem provádí akreditovaná zařízení, která vzdělávací program nebo jeho část zajišťují,
- d) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen atestační komise,
- e) účasti na vzdělávacích akcích provádějí jejich pořadatelé,
- f) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí zdravotnické zařízení, v němž doškolení probíhalo.

(3) Průkaz odbornosti vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, na základě jeho žádosti.

ČÁST SEDMÁ

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICĚ A VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU

Díl 1

Základní ustanovení

§ 24

(1) Tato část se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“) a uznávání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a ověření znalosti českého jazyka (dále jen „jiná způsobilost“) a
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

¹²⁾ § 230 zákoníku práce.

na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této části se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu [§ 2 písm. h)],
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)¹³⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo v jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství¹⁴⁾,
- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu¹⁵⁾,
- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenech d) a e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁶⁾,
- g) osoby, které byl na území České republiky přiznán azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁷⁾, a
- h) zaměstnance vyslaného na území České republiky v rámci volného poskytování služeb, pokud odbornou kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta (dále jen „zdravotnické povolání“) získal nebo toto povolání vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“).

(3) Při uznávání odborné kvalifikace se postupuje

- a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo specializované způsobilosti v oborech specializačního vzdělávání uvedených v seznamu (§ 28a odst. 2), nebo

- b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)} a podle § 31 v případě jiných oborů specializačního vzdělávání než uvedených v Seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 25

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu zdravotnického povolání a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání získána nebo toto povolání bylo vykonáváno v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}, a to pouze pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

¹⁴⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty.

¹⁵⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

¹⁶⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

¹⁷⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

§ 26

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 26a

Spolupráce členských států

(1) Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytnou.

(2) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž zdravotnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o trestním postihu této osoby v České republice, pokud postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 27

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání na základě oznámení (§ 27a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 27b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud jí na území členského státu, ve kterém je usazena, oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora¹⁸⁾ zapíše do seznamu hostujících osob na dobu 12 měsíců hostující

osobu na základě oznámení ministerstva. Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora vyškrtne ze seznamu hostujících osob hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání anebo dozvídá-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Hostující osoba podléhá disciplinární pravomoci a disciplinárnímu řízení osob vykonávajících zdravotnické povolání¹⁸⁾.

(6) Lékaři, zubní lékaři nebo farmaceuti, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 28a nebo 28b, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 27b, vykonává se zdravotnické povolání pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(7) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(8) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 7, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

- a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,
- b) je zapsána v seznamu hostujících osob v České republice.

§ 27a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotnické služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení. K oznámení se přikládá

¹⁸⁾ Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost uchazeče; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlednutí,
- b) údaj o adrese pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c) doklad o oprávnění vykonávat zdravotnické povolání,
- d) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající zdravotnické povolání a že ji oprávnění k výkonu tohoto povolání v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- e) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,
- f) doklad podle odstavce 5, není-li zdravotnické povolání v členském státě původu regulováno, a
- g) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu upravujícímu zdravotnická zařízení³); za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě.

Doklady podle písmen d) a g) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba doloží při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v členském státě původu vykonávala odpovídající zdravotnické povolání po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které ji odborně při-

pravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotnické služby.

§ 27b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci hostující osoby. Nepřístupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace hostující osoby podle odstavce 3, bezodkladně tuto skutečnost hostující osobě sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby podle odstavce 3, pokud hostující osoba je pozvána do České republiky

- a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{18a}), vysokou školou^{18b}) nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo
- b) zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů.

(2) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby

- a) v případě hostující osoby, která příslušné zdravotnické povolání na území České republiky vykonává nebo vykonávala jako hostující nebo usazená osoba a které byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}),
- b) v případě hostující osoby, která splňuje podmínky automatického uznávání (§ 28a nebo § 28b), nebo
- c) pokud odborná kvalifikace hostující osoby splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušného zdravotnického povolání, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláním a přípravou vyžadovanou pro výkon tohoto zdravotnického povolání v různých člen-

^{18a}) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{18b}) Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ských státech podle zvláštního právního předpisu^{18b}).

(3) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Vyskytnou-li se obtíže, které by mohly vést k prodloužení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí hostující osobě důvody prodloužení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno; toto usnesení hostující osobě doručí ve lhůtě podle věty první. Rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá do 7 týdnů od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}), pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}) zejména rozdílovou zkouškou. Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(6) Právo výkonu zdravotnického povolání na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 5, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3, 4 nebo 5, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu

s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání hostující osoby.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle části sedmé dílu 3 tohoto zákona nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

§ 27c

Ministerstvo oznámí České lékařské komoře, České stomatologické komoře nebo České lékárnické komoře skutečnosti podle § 27a odst. 3 a 5 a § 27b odst. 6.

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace
a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu
zdravotnického povolání

§ 28

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání zdravotnického povolání je rovněž ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje ministerstvo. V případě lékařů se specializovanou způsobilostí v oboru posudkové lékařství rozhoduje o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti jako uznávací orgán Ministerstvo práce a sociálních věcí.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu zdravotnického povolání, se uznává

- a) na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

§ 28a

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, pokud dále není stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropského společenství

(body V.1, V.3 a V.6 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) název dokladu o dosažené odborné kvalifikaci vydávaného na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu zdravotnického povolání,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnici Evropského společenství (dále jen „referenční den“),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnici Evropského společenství a že členský stát původu tomuto dokladu přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu.

(4) Pro účely výkonu zdravotnického povolání se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(5) V případě doplňující odborné praxe podle § 11 odst. 1 písm. b) ministerstvo automaticky uzná jako doklad o dosažené kvalifikaci potvrzení vydané příslušnými orgány členského státu osvědčující, že zúčastněná osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v domovském členském státě.

§ 28b

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem, a to i když nespĺňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával příslušné zdravotnické povolání po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak. Pro účely výkonu zdravotnického povolání se těmto dokladům na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, vydávané v České republice.

(3) V případě uznávání odborné kvalifikace lékařů se specializovanou způsobilostí, kterou získali v rámci rozvolněné přípravy (§ 5 odst. 4), kterou zahájili nejpozději 31. prosince 1983 a která se řídila právními předpisy příslušné členské země platnými ke dni 20. června 1975, se postupuje podle odstavce 2.

(4) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se specializovanou způsobilostí i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 vydaný ve Španělsku lékařům, kteří dokončili specializovanou odbornou přípravu před 1. lednem 1995, i když tato odborná příprava nespĺňuje minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, pokud je doklad o této kvalifikaci doplněn potvrzením vydaným příslušnými španělskými orgány a osvědčujícím, že dotyčná osoba složila zvláštní zkoušku způsobilosti v rámci výjimečných opatření týkajících se uznávání stanovených příslušným španělským právním předpisem (královský dekret 1497/99), za účelem zjištění, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s úrovní lékařů, kteří jsou držiteli dokladu o kvalifikaci odborného lékaře uvedeného pro Španělsko v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2).

(5) Ministerstvo uzná jako doklad o dosažené specializované způsobilosti lékaře v oboru „všeobecné praktické lékařství“ i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 doklad vydaný členským státem, který potvrzuje právo vykonávat na území tohoto členského státu povolání všeobecného lékaře na základě nabytých práv.

(6) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci zubního lékaře i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2, pokud jde o italské, španělské, rakouské nebo slovenské doklady vydané osobám, jejichž odborná příprava byla zahájena před referenčními dny, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány členského státu, pokud dále není stanoveno jinak. Toto osvědčení musí prokazovat, že jeho držitel úspěšně ukončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu, které splňuje minimální požadavky

v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství.

(7) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu v období od 29. ledna 1980 do 31. prosince 1984 včetně, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Itálie. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a složení zkoušky způsobilosti prováděné příslušnými italskými orgány za účelem zjištění, zda tyto osoby mají úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s osobami, které jsou držitelé dokladů uvedených pro Itálii v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2). Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(8) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Rumunsku osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu před 1. říjnem 2003, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Rumunska. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a zkoušku způsobilosti. Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(9) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držitelé kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi lékaře.

(10) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, se uzná podle odstavce 1, pokud uchazeč zároveň s dokladem předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu pro účely výkonu zdravotnického povolání přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(11) Československé doklady se považují za české doklady.

§ 29

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon příslušného zdravotnického povolání v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon příslušného zdravotnického povolání, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 30

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 31

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a o uznávání jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání se postupuje podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}). Řízení probíhají samostatně nebo jako společné řízení.

(2) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a o uznání jiné způsobilosti ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

§ 32

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělávání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce, nebo
- c) pohovorem; postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem stanoví prováděcí právní předpis.

§ 33

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání, je oprávněna užívat označení odbornosti podle tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ JINÝCH OSOB NEŽ UCHAZEČŮ UVEDENÝCH V ČÁSTI SEDMÉ

Postup a podmínky při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

§ 34

(1) Podle této části se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, na které se nevztahuje část sedmá.

(2) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří nejsou osobami vyjmenovanými v části sedmé nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném k výkonu zdravotnického povolání se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(3) Uchazeči o vykonání aprobační zkoušky musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštních právních předpisů¹⁹⁾ (dále jen „nostrifikace“).

(4) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí podle zkušební řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje minister-

stvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a lékařských a farmaceutických fakult. Na základě vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 240 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem podle odstavců 2 a 3. Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přerušuje na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví. Pokud uchazeč nevyhoví v kterékoliv části aprobační zkoušky, ministerstvo rozhodne o neuznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(5) Pokud osobám uvedeným v odstavci 2 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do 90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování způsobilosti podle § 24 odst. 3 písm. a) ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie^{19a)}. Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle části sedmé. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

(6) Ministerstvo vede evidenci uchazečů o vykonání aprobační zkoušky a o vykonaných aprobačních zkouškách.

§ 35

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyku než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání. Na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v roz-

¹⁹⁾ Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{19a)} Vyhláška č. 392/2004 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie.

sahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém nebo slovenském jazyce.

§ 36

Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 34 vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 34 odst. 2, pokud žadatel

- a) je pozván do České republiky organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříků škol a školských zařízení^{18a)}, vysokou školou^{18b)}, výzkumnou institucí^{19b)} nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností,
- b) je pozván do České republiky zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů, nebo
- c) hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky po složení prvních dvou částí aprobační zkoušky, a to na dobu trvání praktické části aprobační zkoušky, stanovenou právním předpisem upravujícím zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta^{19c)}.

ČÁST DEVÁTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY A SANKCE

§ 36a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává a sankce za správní delikty ukládá ministerstvo.

(2) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání, doplňující odbornou praxi nebo certifikovaný kurz v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. c) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání, doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. e) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,
- f) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(3) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. c) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání,
- e) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. e) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky,
- f) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- g) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- h) v rozporu s § 21d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- i) v rozporu s § 21d písm. c) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta.

^{18b)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

^{19c)} Vyhláška č. 395/2004 Sb., kterou se stanoví zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a odstavce 3 písm. d), h) a i),
- b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c), e) a f) a odstavce 3 písm. a) až c) a e) až g).

(5) Při stanovení sankce se přihlédne k délce doby, po kterou porušování povinnosti trvalo, k okolnostem, za nichž k protiprávnímu jednání došlo, a k následkům tohoto jednání.

(6) Řízení o uložení sankce lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo o porušení povinnosti dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

(8) Na řízení o správních deliktech se vztahuje správní řád.

(9) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(10) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

ČÁST DESÁTÁ ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 37

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, označení odbornosti lékaře, zubního lékaře a farmaceuta se specializovanou způsobilostí, minimální délku specializačního vzdělávání podle vzdělávacích programů a převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání a na základní kmeny,
- b) činnosti lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,
- c) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- d) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání specializované způsobilosti v oboru „všeobecné praktické lékařství“,

- e) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- f) zkušební řád atestační zkoušky, aprobační zkoušky a závěrečné zkoušky certifikovaného kurzu,
- g) obory certifikovaných kurzů a minimální délku vzdělávání v nich,
- h) postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem a
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.

(2) Vláda stanoví nařízením výši úhrady za atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu a aprobační zkoušku.

ČÁST JEDENÁCTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 38

(1) Účast členů na jednáních akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu²⁰⁾, při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na jednání komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti²¹⁾. Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21a)}.

(2) Atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu a aprobační zkoušku provádí pověřená organizace za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši

^{19d)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 200 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{21a)} § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb.

úhrady stanoví vláda nařízením. Tato úhrada je příjmem pověřené organizace^{21b)}.

(3) Členové akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni.

§ 38a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,
- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,

d) místo výkonu stáže,

e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby.

§ 39

(1) Ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora jsou povinny informovat členský stát, v němž hodlá fyzická osoba vykonávat zdravotnické povolání, o trestním, správním nebo disciplinárním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

(2) V případě žádosti příslušného orgánu členského státu o poskytnutí informace o trestním, správním nebo disciplinárním postihu fyzické osoby v České republice jsou ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora povinny poskytnout požadované informace ve lhůtě 3 měsíců od doručení žádosti.

(3) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti se zapisují do seznamu členů nebo do seznamu hostujících osob, který vede Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora podle zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře¹³⁾.

§ 40

Tento zákon se vztahuje i na lékaře, zubní lékaře a farmaceuty, kteří vykonávají zdravotnické povolání v působnosti jiných ústředních správních úřadů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

§ 40a

Vykonávat zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky, a to i dočasně nebo příležitostně, nebo užívat označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo nejsou zapsáni v seznamu členů podle § 39 odst. 3, je zakázáno²²⁾.

^{21b)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 21 a 24 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 41
zrušen

§ 42

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle příslušného předpisu Evropských společenství¹⁾, osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům podle příslušného předpisu Evropských společenství¹⁾ a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy, včetně specializačního vzdělání, zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice doklad o odborné nebo specializované způsobilosti, jehož název neodpovídá žádnému z názvů dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou dokladům o dosažené kvalifikaci vydávaným Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle to-

hoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropského společenství.

(7) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 5 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.

(8) Ministerstvo vydá na základě žádosti osvědčení o získání specializované způsobilosti podle § 44 odst. 1 až 5 a 7.

§ 43

Do dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost ustanovení § 34 odst. 1 až 4 platí pro státní příslušníky členských států Evropské unie obdobně.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 44

(1) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, urologie nebo hygiena a epidemiologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem příslušného specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie, pokud si doplní chybějící

část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bez doplnění odborné praxe podle věty první až páté získávají specializovanou způsobilost ti, kteří získali osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe a nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře.

(2) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru všeobecné lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro dospělé stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro děti a dorost stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud v oboru pediatrie pracují déle než 3 roky, z toho alespoň 1 rok v primární péči.

(3) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, všeobecné lékařství nebo urologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(4) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci v nástavbovém oboru, získávají specializovanou způsobilost v obdobném oboru specializačního vzdělávání stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci v nástavbovém oboru audiologie nebo foniatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru audiologie a foniatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let od účinnosti tohoto zákona,
- c) specializaci v nástavbovém oboru dětská psychiatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětská a dorostová psychiatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci v nástavbovém oboru fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace, získávají specializovanou způsobilost v oboru rehabilitační a fyzikální medicína stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- e) specializaci v nástavbovém oboru hygiena všeobecná a komunální, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena obecná a komunální stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- f) specializaci v nástavbovém oboru hygiena výživy a předmětů běžného užívání, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena výživy stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci v nástavbovém oboru hygiena práce a nemocí z povolání, získávají specializovanou způsobilost v oboru pracovní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci v nástavbovém oboru léčení alkoholismu a jiných toxikománií, získávají specializovanou způsobilost v oboru návykové nemoci stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- i) specializaci v nástavbovém oboru plicní chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru hrudní chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- j) specializaci v nástavbovém oboru přenosné nemoci, získávají specializovanou způsobilost v oboru infekční lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- k) specializaci v nástavbovém oboru traumatologie, získávají specializovanou způsobilost v oboru úrazová chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- l) specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(5) Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních

předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru stomatologie a absolvovali odbornou praxi ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců, získávají způsobilost k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře [§ 7 odst. 3 písm. b)]. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru čelistní ortopedie, získávají specializovanou způsobilost v oboru ortodoncie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru orální a maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(6) Způsobilost dentisty získaná podle dřívějších právních předpisů²³⁾ zůstává nedotčena. Za výkon povolání dentisty se považuje činnost preventivní, konzervační a protetické ošetření chrupu, jednoduchá extrakce zubů a kořenů a ošetření chronických zánětů dásní. K výkonu ostatních činností, k nimž je způsobilý zubní lékař podle tohoto zákona, není dentista oprávněn.

(7) Farmaceuti, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie nebo klinická farmacie, získávají specializovanou způsobilost v obdobném specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- c) specializaci I. nebo II. stupně v základním oboru farmaceutická analytika, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci II. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- e) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie a v nástavbovém oboru léčivé rostliny nebo organopreparáty a mikrobiologické a imunobiologické přípravky nebo radioaktivní přípravky nebo technologie lékových forem nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializo-

vanou způsobilost ve specializačním oboru farmaceutická technologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

- f) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nástavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biologické a mikrobiologické kontrolní metody nebo farmakologie a toxikologie léčiv nebo radioaktivní přípravky, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru klinická farmacie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nástavbovém oboru organizace a řízení farmacie nebo specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nástavbovém oboru farmakologie a toxikologie léčiv nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nástavbovém oboru galenická farmacie nebo laboratorní diagnostika nebo léčivé rostliny nebo veterinární farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- i) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická analytika a v nástavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biochemická mikrobiologická kontrolní metoda nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(8) V případě pochybností, zda lékař, zubní lékař nebo farmaceut splňuje podmínky pro získání specializované způsobilosti ve specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu, rozhodne ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(9) Zdravotničtí pracovníci zařazení ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů ji mohou ukončit buď podle dosavadních právních předpisů, nejpozději však do 30. června 2005, nebo podle tohoto zákona.

(10) Zdravotnickým pracovníkům zařazeným ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů se zapo-

²³⁾ Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech.

Vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění pozdějších předpisů.

čte absolvovaná část specializační přípravy do specializačního vzdělávání podle tohoto zákona.

(11) Vzdělávací zařízení zabezpečující specializační přípravu podle dosavadních právních předpisů se považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Do doby zveřejnění vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu se uskutečňuje specializační vzdělávání podle dosavadních specializačních náplní.

(13) Index, do kterého se přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o specializační přípravě a jiných vzdělávacích akcích, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

(14) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří vykonávají zdravotnické povolání podle dosavadních právních předpisů, jsou povinni předložit doklad o zdravotní způsobilosti a o bezúhonnosti svému zaměstnavateli, jde-li o zaměstnance, nebo správnímu úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾, a to do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Příloha k zákonu č. 95/2004 Sb.
zrušena

ČÁST DVANÁCTÁ ÚČINNOST

§ 45

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části sedmé a § 34 odst. 5, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

* * *

1. Zákon č. 125/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., a některé další zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2005).

2. Zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony nabyl účinnosti dnem 1. července 2008.

3. Zákon č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2008).

Předseda vlády:

Ing. Topolánek v. r.